

Sygn. akt I C 535/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Targu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Przemysław Mościcki
Protokolant:	St. prot. sąd. Helena Kubasek

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2017 r. w Nowym Targu

na rozprawie

sprawy z powództwa G. S.

przeciwko (...) S.A. V. (...)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) na rzecz powoda G. S. kwotę 17.201,80 zł (siedemnaście tysięcy dwieście jeden złotych 80/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 17 maja 2016 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.367 zł (trzy tysiące trzysta sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Nowym Targu tytułem wydatków:

a) od powoda kwotę 86 zł (osiemdziesiąt sześć złotych);

b) od pozwanego kwotę 258 zł (dwieście pięćdziesiąt osiem złotych).

SSR Przemysław Mościcki

Sygn. akt I C 535/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 19 grudnia 2017 r.

Powód G. S. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S. A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 21 546,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 17.05.2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 27.04.2016 r. w wyniku zdarzenia drogowego uszkodzony został pojazd marki O. nr rej. (...) stanowiący jego własność. Sprawca szkody kierował pojazdem, który posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego wykupioną u pozwanego. Powód

zgłosił szkodę pozwanemu, który uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił na rzecz powoda część należnego odszkodowania w kwocie 19 079,60 zł. Na zlecenie powoda rzeczoznawca dokonał przeliczenia wysokości szkody w pojeździe i określił koszt naprawy pojazdu na kwotę 40 625,05 zł. Niniejszym pozwem powód dochodzi różnicy pomiędzy kwotą wypłaconą, a kwotą ustaloną w zleconej opinii.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany zarzucił, że w toku postępowania likwidacyjnego w całości zlikwidował szkodę poprzez wypłatę na rzecz powoda kwoty 19 079,60 zł tytułem odszkodowania za koszty naprawy samochodu. Kwota odszkodowania została ustalona z wykorzystaniem systemu kalkulacji E.'s w kwocie odpowiadającej kosztom naprawy uszkodzonego pojazdu. Zdaniem pozwanego kalkulacja naprawy przedstawiona przez powoda jest znacznie zawyżona, stanowi prywatny dokument i nie jest dowodem na potwierdzenie zasadności roszczeń powoda. Powód nie przedstawił żadnych faktur czy rachunków za naprawę.

W piśmie procesowym z dnia 19.06.2017 r. powód rozszerzył powództwo o dodatkową kwotę 859, 83 zł, domagając się zapłaty kwoty 22 406, 28 zł (k. 129- 131).

W piśmie procesowym z dnia 20.11.2017 r. pozwany podniósł, że pojazd nie powinien być naprawiany, bowiem w okolicznościach przedmiotowej sprawy jest to gospodarczo nieuzasadnione. Zdaniem pozwanego skoro pojazd nie naprawiono kosztem 38 943,78 zł należy odejść od czysto mechanicznego rozumowania, wartość pojazdu jest bez związku z wartością pozostałości, stąd należy się odszkodowanie aż do 99, 99 % wartości pojazdu przed szkodą (k. 200- 201).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2016 r. na skutek kolizji drogowej uszkodzony został pojazd marki O. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność powoda. Sprawca kolizji posiadał umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W ramach przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego na podstawie decyzji z dnia 17.05.2016 r. pozwany przyznał powodowi kwotę 17 005, 87 zł tytułem odszkodowania, którą następnie po dodatkowych oględzinach, na podstawie decyzji z dnia 24.05.2016 r. podwyższył do kwoty 19 079,60 zł. Szkada została zakwalifikowana jako częściowa.

Na skutek kolizji w pojeździe został uszkodzony przedni zderzak, elementy kraty wlotu powietrza oraz chłodnice, podłużnice przednie, błotniki przedni lewy i prawy oraz tylny prawy oraz zderzak tylny.

dowód: okoliczności bezsporne, akta szkody.

Pozwany ustalił wartość samochodu powoda w dniu zdarzenia w wysokości 39 800 zł, w oparciu o dane notowania w bazie E. na maj 2016 r. Pozwany ustalił wartość szkody przyjmując: stawkę roboczogodziny w wysokości 52 zł netto, 67% koszt materiału lakierniczego, nie uwzględniając części drobnych w wysokości 2% cen części do wymiany tzw. normaliów oraz dodatkowego wyposażenia w postaci alarmu. Pozwany dokonał także obniżenia kwoty końcowej kosztorysu w wysokości 25 439,47 zł brutto o rabat – 25 %, dokonał potrąceń bez związku ze zdarzeniem w wysokości 600 zł, wprowadził korektę w wysokości 1% z tytułu liczby właścicieli oraz pomniejszył cenę części oryginalnych marki O. o 10 %.

dowód: kosztorys k. 22- 27, opinia biegłego z dnia 15.05.2017 r. k. 67- 74.

Wartość samochodu powoda w dniu kolizji wynosiła 43 600 zł.

Koszt naprawy pojazdu powoda w zakresie wynikającym ze szkody zaistniałej w dniu 27 kwietnia 2016 r. wykonany poza (...) serwisem (...), gdyby zastosować ceny nowych i oryginalnych części zamiennych (oznaczonych literą O) wyniosłby 41 485,88 zł brutto, w przypadku uwzględnienia zamienników najtańszych 32 402,88 zł brutto, natomiast

przy użyciu zamienników najdroższych (oznaczonych w większości literą O i (...)) 36 281,40 zł brutto. Z kolei przy zastosowaniu części nowych, jakości O i (...) koszt naprawy wynosiłby 38 943,78 zł brutto.

Koszty wykonania naprawy uszkodzonego pojazdu w (...) serwisie (...) przewyższałyby wartość samochodu sprzed kolizji i wynosiłyby 44 413,28 zł. Pojazd na dzień szkody posiadał 5 lat, przed szkodą w pojeździe naprawiany był przedni zderzak. Wartość pojazdu uszkodzonego wynosi 17 900,00 zł brutto.

dowód: opinia biegłego z dnia 15.05.2017 r. k. 67- 74, opinia uzupełniająca z dnia 24.10.2017 r. k. 170- 191.

Na zlecenie pozwanego został sporządzony kosztorys naprawy uszkodzonego pojazdu nr (...) z dnia 27.07.2016 r., w którym koszty naprawy zostały ustalone w wysokości 40 626,05 zł brutto. Powód bezskutecznie wzywał pozwanego do zapłaty kwoty 21 546,45 zł stanowiącej różnicę wynikającą z wypłaconej przez pozwanego bezspornej części odszkodowania w wysokości 19 079,60 zł brutto, a kwotą wynikającą ze sporządzonego kosztorysu w wysokości 40 626,05 zł.

dowód: kosztorys k. 9- 13, odwołanie/wezwanie do zapłaty k. 15.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

Na podstawie opinii biegłego sądowego inż. P. K. Sąd ustalił wartość samochodu powoda zarówno przed zdarzeniem powodującym szkodę jak i po nim oraz ustalił wartość kosztów naprawy pojazdu przyjmując różne warianty, tj. przy zastosowaniu części oryginalnych, części zamiennych (najtańszych oraz najdroższych). Sporządzona opinia z dnia 15.05.2017 r. oraz opinia uzupełniająca z dnia 24.10.2017 r. były w swojej treści jasne i czytelne, biegły w sposób wyczerpujący przedstawił sporządzone przez siebie kalkulacje kosztów naprawy oraz w sposób rzeczowy odniósł się do podniesionych zarzutów do opinii. Pozostałe wnioski opinii w zakresie w jakim wykraczały poza postawione przez Sąd tezy dowodowe, Sąd pominął.

Sąd nie podzielił wniosków przedstawionej przez stronę pozwaną kalkulacji kosztów naprawy pojazdu powoda oraz ustalonej wartości pojazdu w dniu zdarzenia z dnia 27.04.2016 r. W ocenie Sądu pozwany ustalając wartość naprawy pojazdu, bezzasadnie przyjmował różne czynniki zmniejszające koszt naprawy pojazdu, do czego odniósł się w swojej opinii biegły sądowy, a Sąd te wnioski podzielił. W tym zakresie wskazać należy na przyjęte przez pozwanego koszty robocizny prac lakierniczych i mechanicznych (52 zł/h), które znacząco odbiegają od stawek rynkowych, obowiązujących na terenie N. (90 zł/h), co wynika nie tylko z opinii biegłego sądowego, ale także z doświadczenia życiowego. Ponadto pomniejszanie kosztorysu o 25% rabatu, nie znajduje żadnego uzasadnienia w realiach rynkowych. W ocenie Sądu niezasadne było przyjmowanie przez pozwanego wartości samochodu sprzed kolizji zgodnie z danymi z maja 2016 r., albowiem pojazd uległ uszkodzeniu w kwietniu 2016 r. Przyjęcie danych z maja 2016 r. skutkowało przyjęciem mniejszej wartości pojazdu, a więc uszczupleniem doznanej przez powoda szkody. Stosowanie przez pozwanego różnych czynników korygujących koszt naprawy pojazdu powoda było w ocenie Sądu nieuzasadnione. Także po sporządzeniu w sprawie opinii biegłego, w której biegły odniósł się do przyjętych przez pozwanego metod wyceny, strona pozwana nie potrafiła racjonalnie uzasadnić przyjmowanych przez siebie kryteriów przy kalkulacji kosztów naprawy szkody.

W ocenie Sądu podniesione przez stronę pozwaną zarzuty do opinii w piśmie z dnia 22.11.2017 r. stanowiły jedynie polemikę ze stanowiskiem biegłego i nie zawierały w swojej treści żadnych nowych okoliczności, co których zachodziłaby potrzeba ponownego wypowiedzenia się przez biegłego, dlatego Sąd nie zlecał w sprawie sporządzenia kolejnej opinii uzupełniającej. Zatem o ile opinia uzupełniająca z dnia 17.08.2017 r. wymagała uzupełnienia, o tyle przedłożona opinia z dnia 24.10.2017 r. była w swojej treści jasna i wyczerpująca, a w sprawie nie zachodziła potrzeba ponownego ustosunkowywania się przez biegłego do podniesionych zarzutów.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo okazało się zasadne.

Zgodnie z treścią art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu.

Treścią świadczenia pozwanego zakładu ubezpieczeń wynikającego z odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest naprawienie szkody powstałej w majątku poszkodowanego na skutek uczestniczenia w zdarzeniu objętym ryzykiem ubezpieczeniowym. Naprawienie szkody następuje przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

W niniejszej sprawie przedmiot sporu sprowadzał się do ustalenia wysokości odszkodowania przysługującego powodowi za uszkodzenie pojazdu, a w konsekwencji czy odszkodowanie powinno być ustalone jak przy szkodzie częściowej czy całkowitej.

Pojęcie szkody całkowitej nie zostało ustawowo zdefiniowane, jednak zgodnie z utrwaloną w tym zakresie linią orzecniczą przyjmuje się, że szkoda całkowita ma miejsce wówczas, gdy koszt naprawy przekracza wartość pojazdu sprzed wypadku, co stanowi o nieopłacalności naprawy (por. postanowienie SN z dnia 12.01.2006 r., III CZP 76/05, LEX nr 175463).

Wbrew stanowisku strony pozwanej, Sąd nie przyjął, aby doznana przez powoda szkoda była szkodą całkowitą, gdyż wartość naprawy w każdym z wariantów naprawy poza (...) wskazanymi w opinii biegłego, jest niższa niż wartość pojazdu sprzed szkody. Odnosząc się w pierwszej kolejności do wartości pojazdu w dniu zdarzenia, wskazać należy, że w ocenie Sądu przyjęta przez pozwanego wartość pojazdu sprzed kolizji drogowej jest wartością zaniżoną. Z kosztorysu przedłożonego przez pozwanego wynika, że pozwany przy wycenie pojazdu posłużył się danymi z bazy danych z systemu E. z maja 2016 r., chociaż zdarzenie miało miejsce w kwietniu 2016 r. Zgodnie z opinią biegłego wynikająca stąd różnica pomniejsza wartość pojazdu powoda o 900 zł. Ustalając także wartość pojazdu powoda, pozwany nie uwzględnił dodatkowego wyposażenia auta w postaci alarmu, co także wpływa na jego wartość rynkową. Z tych względów w oparciu o sporządzoną opinię biegłego Sąd ustalił wartość rynkową pojazdu powoda w dacie zdarzenia w wysokości 43 600 zł netto. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę wiek pojazdu powoda w momencie szkody zasadne jest przyjęcie naprawy pojazdu przy zastosowaniu części zamiennych w postaci najdroższych zamienników i ustalenie kosztów naprawy w wysokości 36 281,40 zł, co zgodnie ze sporządzoną opinią biegłego pozwoli na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. W sprawie nie zostały przedłożone faktury przedstawiające użycie oryginalnych części oraz wykonania naprawy w (...) serwisie (...). Z kolei dokonanie wyboru powoda naprawy pojazdu w autoryzowanym serwisie uzasadniałoby zakwalifikowanie szkody jako szkody całkowitej, z uwagi na przekroczenie przez koszty naprawy, wartości samochodu powoda w stosunku do stanu sprzed kolizji. Kwota szkody 36 281,40 zł brutto zbliżona jest przy tym do średniej wartości szkody, gdyż znajduje się pomiędzy opcją najdroższej naprawy (nieprzekraczającej wartości pojazdu), tj. pomiędzy 41 485,88 zł a opcją naprawy najtańszej 32 402,88 zł i zawiera się pomiędzy wykorzystaniem nowych części oryginalnych a wykorzystaniem najtańszych zamienników. Kwota ta dotyczy zatem opcji naprawy najbardziej optymalnej, mając na uwadze wiek pojazdu i związany z tym stopień jego zużycia. Jednocześnie przyjęcie tej kwoty nie prowadzi do wzbogacenia powoda.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął, że naprawa samochodu powoda z użyciem nowych zamiennych części, pozwoli na przywrócenie jego stanu sprzed szkody. Z doświadczenia życiowego wynika, że naprawa pojazdu pięcioletniego (na dzień szkody) nie wymaga użycia części oryginalnych od producenta z oznaczeniem O, lecz może być skutecznie dokonana z użyciem ich zamienników o zbliżonej jakości.

Z kolei przedstawione przez stronę pozwaną koszty naprawy samochodu powoda zostały w sposób nieuzasadniony obniżone, do czego w swojej opinii odniósł się biegły sądowy, a Sąd stanowisko to podziela. Wyplacona kwota odszkodowania 19 079,60 zł nie wystarcza na pokrycie kosztów naprawy niezbędnych do przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed szkody. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę, iż szkoda ma charakter częściowy, naprawa pojazdu

powoda jest ekonomicznie uzasadniona i powód może skutecznie domagać się przywrócenia stanu pojazdu do stanu sprzed szkody poprzez naprawę pojazdu.

Z tych względów Sąd podziela stanowisko powoda, że wypłacona dotychczas tytułem odszkodowania suma pieniężna nie pokrywa w całości szkody jakiej doznał w wyniku kolizji drogowej. Zasądzona kwota stanowi różnicę pomiędzy dotychczas wypłaconym odszkodowaniem (19 079,60 zł), a ustalonym przez Sąd w wysokości 36 281,40 zł.

Orzeczenie o kosztach Sąd oparł na przepisie art. 100 k.p.c. i koszty stosunkowo rozdzielił w zależności od stopnia wygrania sprawy. Powód w ostatecznie sprecyzowanym żądaniu pozwu domagał się zasądzenia kwoty 22 406, 28 zł, Sąd zasądził na jego rzecz 17 201, 80 zł. Zatem powód wygrał sprawę w 75% i w takiej wysokości należy mu się zwrot kosztów. Z kolei pozwanemu należy się zwrot 25% poniesionych przez niego kosztów. Koszty powoda to opłata od pozwu (1.078 zł), zaliczka na opinię biegłego (1.000 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (3.600 zł) i opłata skarbową. W sumie koszty powoda to 5.695 zł, z czego 75% to 4.271 zł. Koszty strony pozwanej to koszty zastępstwa w wysokości 3.600 zł oraz opłata skarbową 17 zł, z czego 25% stanowi 904 zł. Odejmując tę kwotę od kwoty 4.271 zł należnej powodowi, zasądzono od pozwanego na rzecz powoda różnicę w wysokości 3.367 zł, z czego 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa (powodowi należało się 75% kosztów zastępstwa, czyli 2.700 zł, a pozwanemu 900 zł – różnica wynosi 1.800 zł).

Ze Skarbu Państwa została uiszczona kwota brakująca na wynagrodzenia biegłego w wysokości 344 zł. Na podstawie art. 100 k.p.c., w zw. z art. 83 ust. 1 i 2 oraz art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych koszty zaliczki obciążają strony stosownie do stopnia wygrania sprawy, dlatego Sąd nakazał ściągnąć od powoda kwotę 86 zł (25 % z 344 zł) oraz od pozwanego kwotę 258 zł (75 % z 344 zł) tytułem wydatków.